Rok 1910.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 22. października 1910.

Nr. 212.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 19. sierpnia 1910 L. 96.282, ustanawiające kwalifikacyę instruktorów ochotniczych straży pożarnych, które w myśl § 21 ustawy z dnia 10. lutego 1891 Dz. u. kr. Nr. 18, przyjęły na siebie obowiązki straży pożarnych gminnych w miastach i miasteczkach objętych ustawami gminnemi z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24 i z dnia 3. lipca 1896 Dz u. kr. Nr. 51, wraz z postanowieniami o egzaminie kwalifikacyjnym na instruktorów wymienionych straży pożarnych.

I.

Na zasadzie postanowień § 39 ustawy z dnia 10. lutego 1891 Dz. u. kr. Nr. 18 i § 51 ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24, względnie § 54 ustawy gminnej z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem ustanawia następującą kwalifikacyę dla instruktorów tych ochotniczych straży pożarnych, które w myśl § 21 ustawy z dnia 10. lutego 1891 Dz. u. kr. Nr. 18, przyjęły na siebie obowiązki straży pożarnych gminnych w miastach i miasteczkach

objętych ustawami gminnemi z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24 i z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51.

A) Ogólne warunki.

Instruktorzy wymienionych wyżej straży pożarnych winni posiadać:

a) obywatelstwo austryackie;

b) ukończony 24 rok życia;

c) nieskazitelność charakteru udowodnioną świadectwem moralności;

d) fizyczne uzdolnienie udowodnione świadectwem lekarskiem, stwierdzającem, że kandydat: 1. niema wady serca, 2. nie jest nerwowym, 3. nie cierpi na zawrót głowy, epilepsyę lub drzenie rąk i nóg, 4. niema wogóle innych wad fizycznych lub umysłowych, któreby go czyniły niezdolnym do spełnienia obowiązków strażaka oddziału ratunkowego (dachowego).

B) Wykształcenie ogólne i fachowe.

Każdy kandydat winien udowodnić znajomość w słowie i piśmie języka, będącego językiem urzędowym gminy, w której kompetuje o posadę instruktora wymienionej wyżej straży pożarnej, oraz znajomość czterech działań rachunkowych liczbami całemi i dziesiętnemi.

Nadto każdy kandydat winien wykazać, że odbył co najmniej 3-miesięczną praktykę w jednej z gminnych straży pożarnych, lub w jednej z ochotniczych straży pożarnych, które przyjęły na siebie obowiązki straży pożarnych gminnych oraz że złożył egzamin kwalifikacyjny.

Dla zostających obecnie w służbie instruktorów straży pożarnych oznacza się czas przejściowy na dwa lata od daty niniejszego rozporządzenia.

II. Postanowienia o egzaminie kwalifikacyjnym.

Przedmiotem tego egzaminu są:

1. Szczegółowa nauka o przyrządach pożarnych i ich częściach składowych, oraz o użyciu i utrzymaniu tychże w należytym stanie;

2. nauka o przepisowem uzbrojeniu i umundurowania strażactwa;

3. nauka o strażnicach pożarnych, koszarach i wspinalniach;

4. nauka o pogotowiu i alarmowaniu;

5. Metodyka ćwiczeń rzędowych i ćwiczeń z wszystkimi przyrządami pożarnymi.

6. Metodyka ćwiczeń praktycznych.

Ćwiczenia rzędowe i ćwiczenia z przyrządami przeprowadza się ściśle według regulaminów krajowego Związku ochotniczych straży pożarnych.

Skład komisyi egzaminacyjnej i jej urzędowanie.

Komisya egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, delegata krajowego Związku ochotniczych straży pożarnych i jednego egzaminatora mianowanego przez Wydział krajowy.

Przewodniczącego komisyi wyznacza Wydział krajowy.

Komisya egzaminacyjna urzęduje w miesiącach maju i październiku każdego roku.

Na koszta komisyi złożyć ma kandydat taksę w kwocie 5 koron.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 213.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. września 1910, L. 111.080, w sprawie zezwolenia gminie Sułkowice na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku.

Na podstawie § 81 ustawy z dnia 18. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 36, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Sułkowice na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku, a to od piwa po 2 K do końca r. 1919 od innych zaś napojów na przeciąg lat 10 począwszy od r. 1911 do końca roku 1920 w wysokości i pod warunkami ustalonymi pierwotnie ustawą z 15. kwietnia 1899 r. Dz. u. kr. Nr. 45.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 214.

Ustawa

z dnia 28. września 1910, o utworzeniu z przysiółka Jaremcze, należącego do związku gminy Dora, powiatu Nadwórna, samoistnej gminy administracyjnej pod nazwą „Jaremcze".

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Przysiółek Jaremcze wyłącza się ze związku gminy Dora, powiatu Nadwórna i tworzy się z niego samoistną gminę administracyjną pod nazwą Jaremcze.

Art. II.

Granicę między gminami Jaremcze i Dora tworzyć mają zewnętrzne granice parcel katastralnych gminy katastralnej Dora, oznaczonych w Dorze liczbami: 420/1, 420/2, 403/1, 3360/1, 2638/1, 3166/1, 2637/1, 2628/1, 3309/1, 2403, 2405, 2407/1, 2409, 2408, 2412/2, 2472/5, 2472/4, 2472/3, 2412/9, 2413/5, 2414, 2415, 2416, 2418, 2419, 2420, 2421/1, 2421/2, 2422, 2423, 2471/1, 2471/2, 3272, 2470, 1780/3, 1820, 1819/1, zaś w Jaremczu liczbami: 3126, 3125, 3124, 3119, 3118, 3117, 3041, 420/5, 439, 420/4, 3038, 3011, 3012, 3010/8, 3007, 3006, 3004, 419, 413/1, 3360/2, 2638/11, 3166/2, 2637/2, 2628/2, 3309/2, 2493, 2472/7, 2472/6, 2474, 2473.

Art. III

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ma być rozwiązaną Rada gminna w Dorze a natomiast mają być zarządzone i przeprowadzone wybory do Rady gminnej w Dorze i Jaremczu.

Art. IV.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 28. września 1910.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.